COSES D'ALBONS

QUI SOM I QUÈ FEM?

Núm. 30 – FEBRER 2021

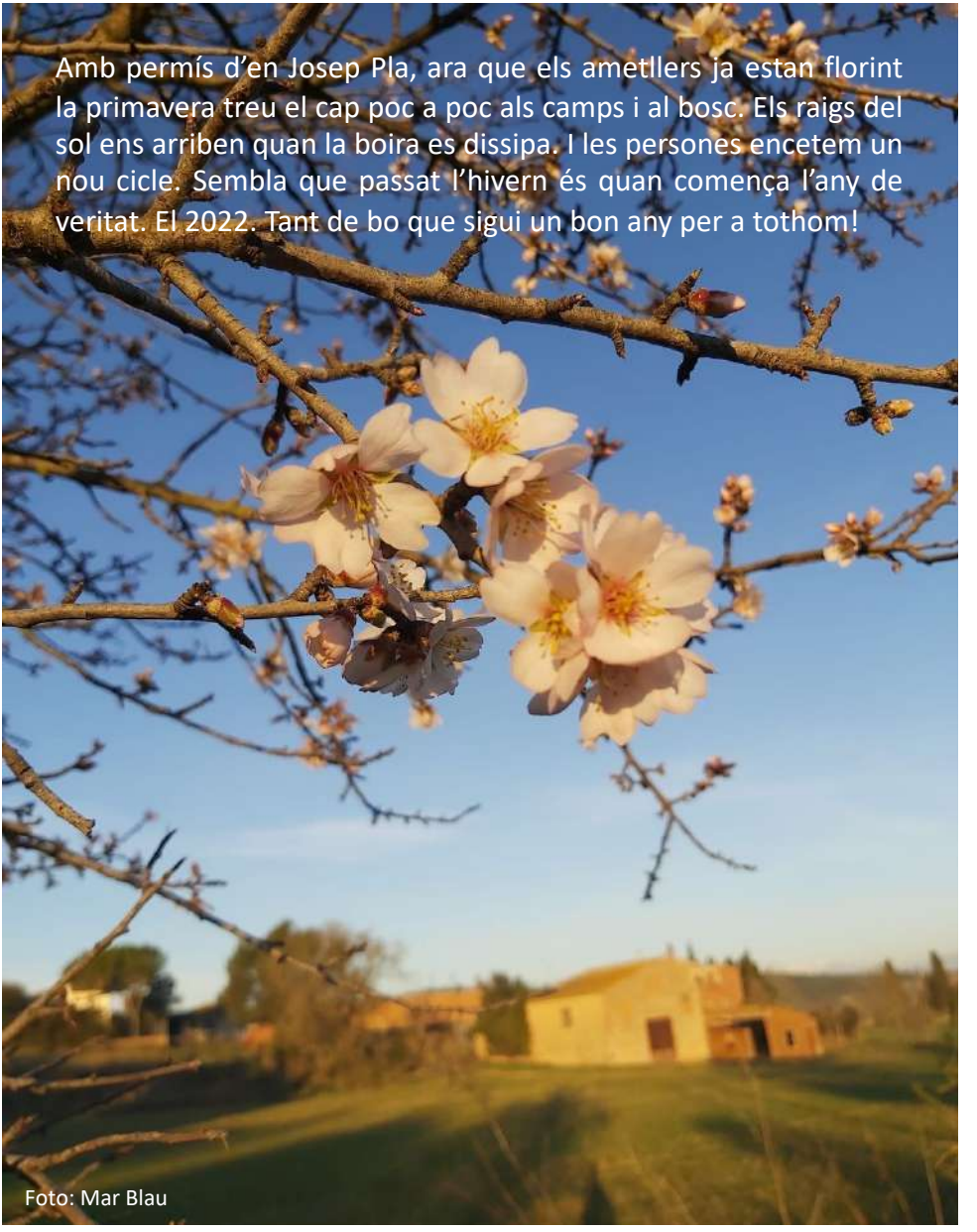

Amb permís d'en Josep Pla, ara que els ametllers ja estan florint la primavera treu el cap poc a poc als camps i al bosc. Els raigs del sol ens arriben quan la boira es dissipa. I les persones encetem un nou cicle. Sembla que passat l'hivern és quan comença l'any de veritat. El 2022. Tant de bo que sigui un bon any per a tothom!

Foto: Mar Blau

SALUTACIÓ

Benvinguts a “Coses d'Albons”. Tornem amb les notícies i algunes de les coses que han passat al nostre poble des del final de l'estiu.

En aquest número han col·laborat l’Anna Blanch, la Nuri de Can Parlavà, en Carles Barba, la Rosa Calvet, l’Anna Lucas, l’AMPA i l’Escola La Branca, en Joan Hostench, la Laia Foqueta, en Pep Leal, la Rosa de Cal Moreno, en Josep Baus, l’Anairda Ferriz, en Jaume Casademont, l’Esteve López, en Pere Genic, en Josep Peiris, en Tià Balateu , en Quim Siles, l’Àngels Recasens, en Fidel del Castillo i, per suposat, l’Ajuntament.

Com sempre, volem animar-vos a participar d'aquest projecte i enviar-nos a cosesdalbons@gmail.com qualsevol... cosa d’Albons. Gràcies!

Esperem que us agradi!

Foto: Rosa Calvet

FESTA DE SANT GRAU

El passat diumenge 10 d'octubre va tenir lloc la tradicional pujada a l'ermita de Sant Grau amb la celebració de l'ofici solemne. Donades les circumstàncies excepcionals de la Covid, la cerimònia es va celebrar a l'aire lliure.

FESTA DE SANT GRAU

La Cobla-Orquestra Rosaleda va ser la encarregada de posar la música a la festa, tant a l'ermita com al concert que es va poder gaudir a la sala por la tarda.

LA PARRÒQUIA DE SANT CUGAT

L'església de Sant Cugat d'Albons està situada en el punt més elevat del turó i orientada est-oest. De nau única, rematada per un absis semicircular, és coberta amb una volta de canó de mig punt recolzada damunt quatre arcs torals de mig punt. En ella s'observen dues fases constructives, apreciables només des de l'exterior, ja que les parets internes estan remolinades.

L'edifici fou construït en dues fases: la primera als segles X-XI i la segona als segles XII- XIII. La primera fase inclouria l'absis i la major part de la nau. L'aparell constructiu emprat són carreus de mida petita posats en fileres de pedra de Sant Vicenç també dita de Girona. Posteriorment la nau es va allargar cap a l'oest, canvi apreciable gràcies al nou tipus d'aparell usat i al tipus de pedra utilitzada a la façana. L'absis és d'amplada i alçada una mica inferior a la nau, la seva volta és un quart d'esfera i un arc de mig punt crea la comunicació amb la nau.

Els arcs torals i el triomfal són fets amb dovelles estretes i llargues. Els arcs són al descobert, però l'arrebossat n'amaga els pilars, degut a que l'interior de l'església es va arrebossar i encalcinar a la postguerra. L'arc triomfal és l'únic amb els pilars visibles, té impostes bisellades i llises. Tots els arcs clouen en un nivell una mica més baix que el punt de la volta i per això damunt d'ells hi ha uns fragments de mur reduïts.

La nau primitiva fou allargada vers ponent. Als murs laterals de la nau i a cada costat hi ha dipositats amb simetria, espais de poca profunditat en forma d'arcades cegues de mig punt. La separació es correspon als pilars dels arcs torals.

Gràcies a la restauració que va dur a terme l'any 1986 la diputació de Girona, es pot dir que la part més alterada de l'edifici és la façana. En aquesta restauració es va procedir a l'extracció de l'arrebossat modern que va deixar al descobert els canvis en l'aparell constructiu i l'aresta que senyala el començament de la coberta primitiva, sobrealçada en el moment de construcció del campanar adossat a la cara nord de l'edifici. La façana de ponent, molt refeta, va ser arrebossada modernament i a través de les fotografies antigues veiem que la porta d'arcada actual en substitueix una de llinda monolítica.

Les obertures del temple han estat modificades en diferents moments. Al mur de tramuntana de la nau hi ha una curiosa porta de dimensions petites, aparedada d'antic, només visible avui dia des de l'exterior. Té forma rectangular i el llindar és una llosa de pissarra molt llarga i estreta.

El campanar de torre, a l'angle nord-oest, pertany a les obres de la postguerra, tot i que anteriorment n'hi havia un altre, com ens ho constata el document datat el 12 de

setembre de 1631 on es crea una comissió per beneir les campanes de la parroquial.

A més de la capella lateral de migdia, hi ha l'afegitó d'una sagristia al costat de l'absis, la qual comunica directament a través d'una porta amb el presbiteri. Els paraments romànics són visibles exteriorment a l'absis i als murs laterals de la nau on hi han restes d'una cornisa bisellada de gres poc prominent.

Tià Balateu

"In con Impuritano, in parrochia st Cucuphatis de Alburz" (En terrenys del comtat d'Empúries a la parròquia de Sant Cugat d'Alburz)

Pels curiosos: adjuntem algunes fotos de les obres del local social per millorar la sostenibilitat i el so.

OBRES AL LOCAL SOCIAL

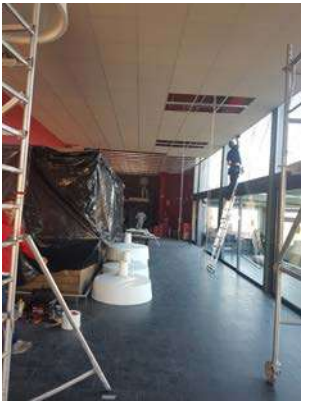

ADF

Aquesta no és cap festa pròpia d'Albons, però mostra quelcom que ens diu que es poden establir contactes de germanor i de col·laboració entre pobles veïns.

L'ADF va organitzar una actuació d`aclarida i sanejament a l'entorn de Sant Grau per al 30 d´octubre. En aquesta convocatòria hi van assistir els municipis d'Albons, La Tallada, Les Olives-Garrigoles, Ventalló, Verges i Viladamat. Tot això en un marc de voluntariat sense incentiu econòmic, com mostra real de bones intencions i de respecte envers el nostre entorn natural.

Després d'unes quantes hores de tallar, podar, arrenglerar i disposar el material a punt perquè passi la desbrossadora-trituradora; el dinar de germanor, l´hora dels adéus i la foto de grup.

Aquesta vegada han signat en el full de voluntaris: Antoni D., Josep F., Dídac E., M. Àngels, Joan S, Josep M. G., Pau G., Jordi S., Xavier B., Enric C., Joan C., D. Àngels M. Josep M. P., Mar, Kenia M. Josep M. C., Abdon A., Isidre P., Eduard O., Germinal P., Txell B., Laia C., Lluís S., Josep A., Sandra T., Guillem B., Marina.

Gràcies també als cuiners, equip de logística i altres voluntaris.

Manolo Sierra està realitzant un gran mural a l'exterior de l'Escola en col·laboració amb les famílies i els alumnes.

Molta gent no sap que el nom de l'escola La Branca no fa referència a un arbre sinó que es diu així perquè fa molts anys, una branca del riu Ter, discorria per aquests terrenys.

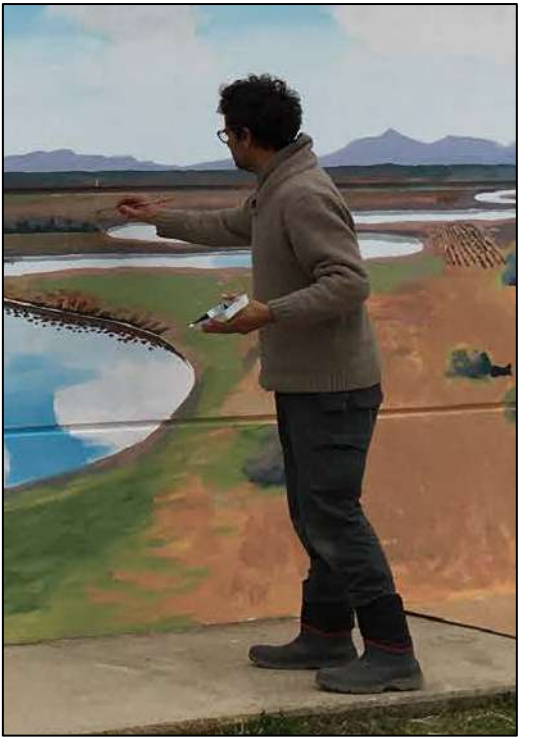

tribuna

AQUELLS SÍ QUE EREN ALTRES TEMPS...!

per Josep Recasens i Adroher

Si fem un esforç d'imaginació per tal de situar-nos a principis del segle actual, ens adonarem fàcilment que la màxima preocupació d'aquella bona gent, el constituïa la lluita per poder sobreviure, plantant cara a la vida amb un feinejar diari, que anava de punta de clar fins l'entrada de fosc, si considerem que havien de treballar amb eines molt rudimentàries i escasses, seria bo de valorar amb justícia, l'abnegació d'aquells que sacrificaren potser els millors anys de la seva vida a canvi d'uns sous de misèria que només els permetia de malviure.

En quant a la qüestió alimentària, resulta molt clar que venia condicionada pel nivell de vida molt minso, com veurem més endavant. Qui més qui menys feia tot el possible per autoabastar-se. Fornells tenia una població bàsicament agrícola i com és de suposar, la dieta estava constituïda per granes i viandes que recollien en les collites; a més del vi, l'oli i el pa, que sovint s'elaborava en els forns casolans; per cert que se'n consumia una quantitat molt important per any i habitant. Com a complement acostumaven a menjar arengades, bacallà, tot i que l'autèntic rei era el porc, que prèviament salat s'aprofitava de cap a peus i ben repartit podia durar tot l'any, el cas era no haver de posar els peus gaire sovint a la botiga, tota vegada que això hauria representat de tard o d'hora, anar a fiar. Pollastres i ous.... eren aleshores una menja de luxe, reservada només a les grans diades. Calia, doncs, estalviar-los per tal de poder anar a mercat i fer-ne alguns diners, que bona falta els feien.

Tot i el que hem estat esmentant fins ara, en alguna ocasió sentireu a dir: Aquells sí que eren altres temps..! i és que quan les xacres pròpies del anys sorgeixen, resulta oportú recordar la jovenesa; tot i que jo no vaig pas conèixer aquella època, estic convençut que el taranná de les persones, sobretot en els àmbits tenien uns aspectes humans de bondat i solidaritat molt superiors als actuals.

Permeteu-me que posi a la vostra consideració unes pinzellades d'aquells temps, cal que les considereu com a simples anècdotes, si bé poden ajudar-nos a una major comprensió de la qüestió que ens ocupa:

- Un treballador de bòbila guanyava tres pessetes casa dia i quan anaven a buscar feixines se'ls donaven deu cèntims de més, per tal que mentre l'animal abeurava el traginer pogués fer un "toc".
- Anar a Girona amb tren costava cinquanta cèntims i només els diumenges despatxaven bitllet d'anada i tornada per cinquanta-cinc, tot i això eren moltes les persones que anaven i tornaven del mercat a peu, des de Fornells, Campllong o Sant Andreu.
- S'havia presentat una denúncia contra el mestre del poble, Gumersindo Sans i els responsables de l'escola per una pretesa deixadesa; l'any 1916 aquesta denúncia fou retirada.
- A la provincia regien els següents preus: Blat, 0'30 ptes. quilo; farina, 0'52; blat de moro, 0'30; arròs, 0'75; patates, 0'25; monge- 0'75; patates, 0'25; mongetes, 0'65; i el pa es venia entre 0'45 i 0'50 pessetes quilo.
- Les verduleres del mercat de Girona anaren a la vaga en considerar excessiu el pagament de 10 cèntims per dia que els exigia l'Ajuntament de Girona.
- A la Cellera de Ter es denunciá un "cortante de carnes" per haver venut una vedella morta de malaltia infecciosa; havia estat comprada per 30 pessetes.

Es dóna el cas que algunes persones que avui anomenem de la tercera edat han experimentat en la seva pròpia pell tota aquesta metamorfosi social i econòmica, que va des d'haver viscut amb enllumenat d'oli i carbur, com també el fet de discutir les qüestions econòmiques en cèntims, per arribar als nostres dies en qué la disbauxa de llum i malversació de tota mena d'energies és ben coneguda. S'ha de reconèixer forçosament que la societat ha aconseguit uns avenços inimaginables a principis de segle: des d'aquella corrua de captaires que anaven de mas en mas buscant uns cèntims o un bocí de pa, hem passat a la situació actual que amb la implantació de les pensions de jubilació es presenta per a les persones grans un esdevenidor ben esperançador.

Amb aquestes observacions que ja formen part de la nostra història popular, no pretenem pas que aquest sigui un estudi en profunditat de la temàtica, més aviat es tracta d'introduir-nos-hi informalment.

CARTA DEL DIA	Cènt
Una porció d' escudella.	10
» » de carn d' olla.	25
» » de platillo de carn ab pesols.	25
» » d' oca ab monjetas.	30
» » d' estofat de badella.	25
» » de badella tachonada.	35
» » de id. ab salsa.	35
» » de pollastre ab pesols.	30
» » de id. ab salsa.	35
» » de id. rostit.	40
» » d' oça ab salsa.	35
» » d' id. ab naps.	30
» » d' arrós á la Catalana.	30
» » de peix freigit	25
» » de id. ab salsa.	35
» » de llagosta ab cargols.	40
» » de id. ab salsa.	50
» » de cap y peu de xay.	25
» » de pota y tripa de badella.	30
» » de cunill estofat ab patatas.	25
» » de graseletas de ascarchofas.	35
» » de id. de cervells.	35
» » de cervells empanats.	35
» » de custellas á la graella.	30
» » de bacallá á la marinesca.	30
» » de id. á la llauna.	30
Una truita á la francesa.	35
» id. ab tomate.	35
Un beffteack ab patatas.	40
Una cuixa d' oca rostida.	50
» id. de cunill id.	40
» porció de espatlla de xay rostida.	35
Mitj pa.	10
Un porró de vi.	40
Enciam, per un.	10
POSTRES: Atmetllas, pansas ó formatje per un	10
Llangonissa.	15
Un cigarro puro.	15
Vi de postres, (segons lo consum)	

ESPAI JOVE

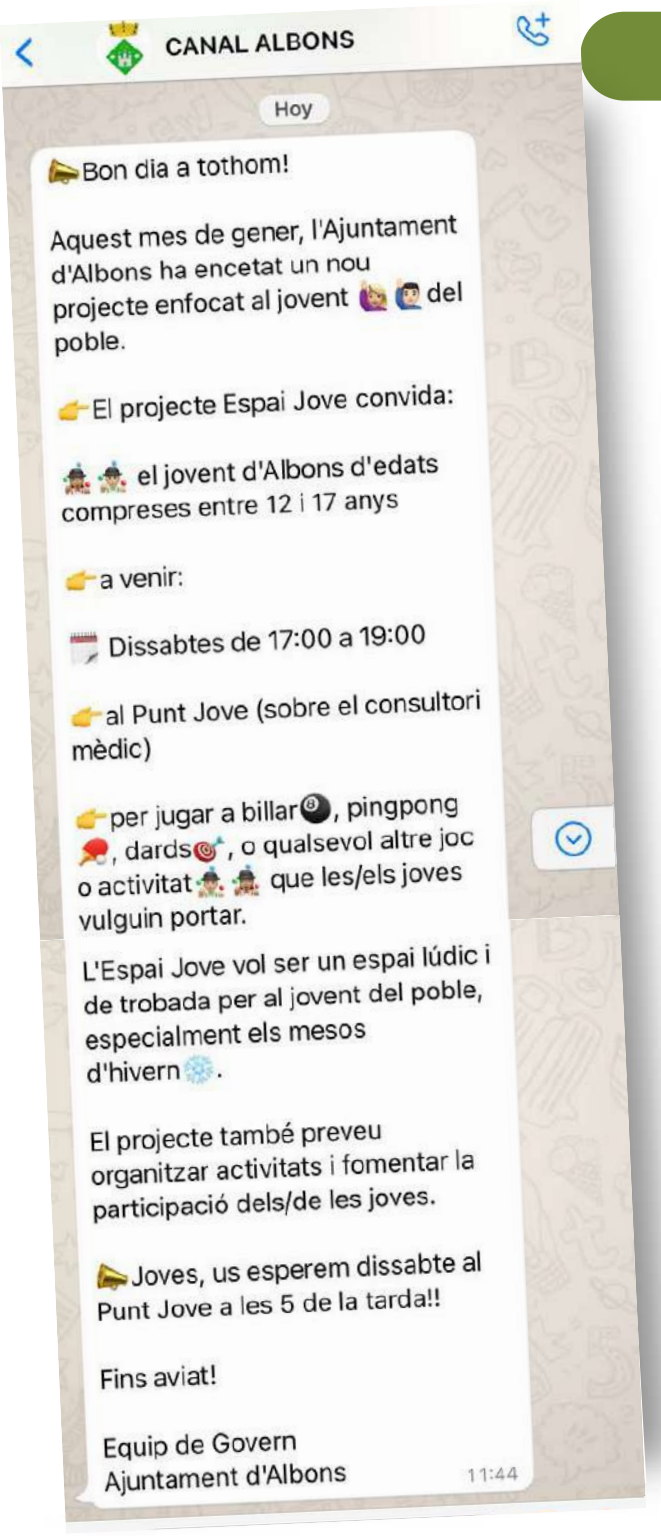

CANAL ALBONS

Hoy

📣Bon dia a tothom!

Aquest mes de gener, l'Ajuntament d'Albons ha encetat un nou projecte enfocat al jovent 🙋‍♀️🙋‍♂️ del poble.

👉El projecte Espai Jove convida:

👧🏻👦🏻 el jovent d'Albons d'edats compreses entre 12 i 17 anys

👉a venir:

🗒️ Dissabtes de 17:00 a 19:00

👉al Punt Jove (sobre el consultori mèdic)

👉per jugar a billar🎱, pingpong🏓, dards🎯, o qualsevol altre joc o activitat👧🏻👦🏻 que les/els joves vulguin portar.

L'Espai Jove vol ser un espai lúdic i de trobada per al jovent del poble, especialment els mesos d'hivern❄️.

El projecte també preveu organitzar activitats i fomentar la participació dels/de les joves.

📣Joves, us esperem dissabte al Punt Jove a les 5 de la tarda!!

Fins aviat!

Equip de Govern
Ajuntament d'Albons

11:44

FUNDACIÓ PUJOLBOIRA

A l’octubre es va presentar a l'església d'Albons la Fundació Pujolboira, de la qual l'Ajuntament d'Albons és un dels patrons.

La finalitat de la Fundació serà divulgar l'obra d'en Ramon Pujolboira i fomentar l'art i el seu aprenentatge mitjançant exposicions, cursos, tallers, ponències, col·loquis, etc.

Totes aquestes activitats es duran a terme al nou Espai Pujolboira, que s'inaugurarà properament a l'antiga rectoria, un cop s'hagin dut a terme les obres d'adaptació que ja han començat. La conversió de l'antiga rectoria és un projecte en el qual hi han col·laborat el Bisbat, la Diputació de Girona, l'Ajuntament d'Albons i la mateixa Fundació Pujolboira.

Consistori i fundació volen que sigui un espai on, a més d’exposicions de l’obra del pintor, n’hi hagi d’altres artistes, i organitzar tallers, conferències o fins i tot una beca per a joves talents. Tot plegat, a més, a tocar de l’església amb l’absis del sant sopar de Pujolboira, amb el Montgrí de fons.

ELS CELS DE L'HIVERN

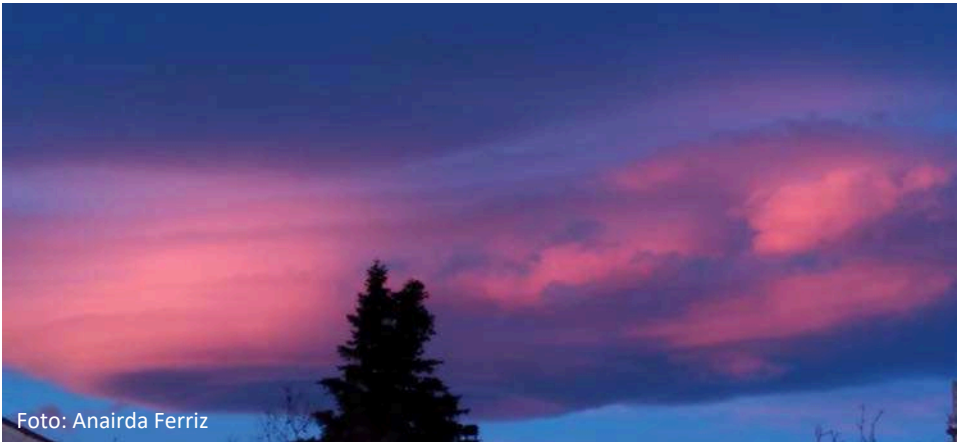

Foto: Anairda Ferriz

Foto: Carles Barba

Foto: Rosa Calvet

NADAL A ALBONS

Diuen que una imatge val més que mil paraules. Doncs millor que explicar-ho os deixem les fotos que ens han arribat d'algunes de les coses que han passat a Albons aquest Nadal.

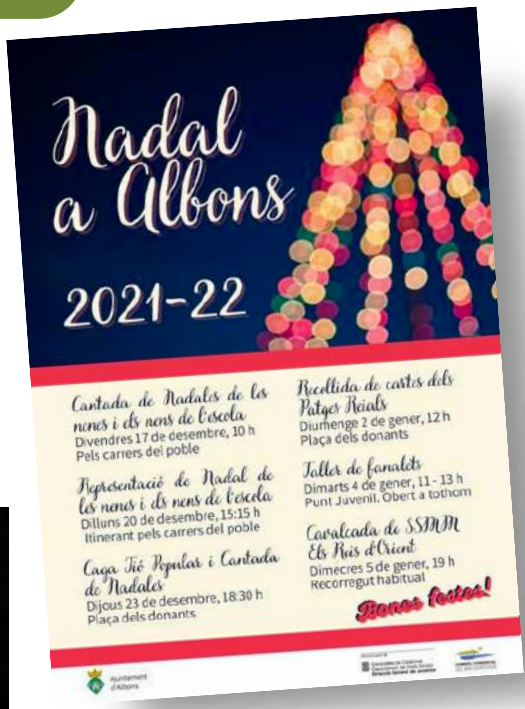

Foto: Josep Peiris

Foto: Josep Baus

Foto: Josep Baus

Foto: Jaume Casademont

Foto: Josep Baus

Foto: Josep Peiris

L’HERBOLARI

En aquests temps d'epidèmia ens hem adonat que la salut està pel davant de tots. Des de temps remots les plantes han sigut unes grans aliades per tractar diferents trastorns i malalties. Una d'aquestes plantes medicinals comuna en el nostre territori i que té moltes propietats i usos és el saüc.

Una de les seves principals virtuts (tant les seves flors blanques, com les seves baies negres) és que serveix com a bon enfortidor del sistema immunitari. La flor apareix entre els mesos de febrer a maig i les baies es recol·lecten a partir del mes de juliol. El saüc creix en sòls ben desenvolupats sempre que no els manqui humitat. El trobem en marges de rius i rierols.

Necessita molta llum, el seu creixement és ràpid. L'hem triada en aquesta època hivernal perquè entre altres indicacions terapèutiques, inclou el tractament de grips i refredats, sent un excel·lent remei per alleujar la tos i altres símptomes com la febre, ja que compta amb poderoses propietats sudorífiques i antivirals.

Gràcies a aquestes propietats, la infusió de baies i flor de saüc és un remei eficaç per tractar algunes infeccions respiratòries en grip, refredats i bronquitis. El fruit d'aquest arbre també compta amb excel·lents propietats antiinflamatòries i analgèsiques, per la qual cosa és considerat un magnífic remei per reduir les molèsties produïdes pels mals de cap. La seva flor és un extraordinari sudorífic i calmant de la tos administrat en infusió al 2%. La mateixa infusió, podem utilitzar-la per rentar els ulls malalts, també s'utilitza en gargarismes per a les angines i glopeigs per combatre les inflamacions de les genives. Com a normes generals, les baies s’han de coure durant les preparacions de xarops i gelees per desactivar aquests compostos tòxics, mentre que les flors es poden consumir crues en infusions i cuinades.

Aquí un antic refrany popular que per si sols explica com ha estat de preuada aquesta planta: “Perfums d'espígol i flor de saüc tornen la salut”.

Pep Leal

Encetem una nova secció de comentaris, suggeriments i idees aportades per la gent per millorar els espais i la vida del poble. Qualsevol cosa que tinguis a dir o a explicar-nos, aquest es el lloc.

J. C. ens diu:
"Seria maco recuperar La Font de La Merla i la seva aigua miraculosa així com el seu entorn molt aprofitable per anar a fer la berenada. És la il·lusió d' un vell del poble."

A. B. ens envia un altre suggeriment:
"Trobo a faltar activitats culturals, esportives, festives per a tots. Amb mesures vigents per la Covid. Com podem millorar-ho?

T. S. ens envia aquest bon desig:
"Tant de bo que la creació d'aquest espai no només serveixi per donar a conèixer l'obra d'en Pujolboira i pugui ser un espai de referència per altres artistes de la zona".

CASES D'ALBONS: CAN GENIC

Amb aquest article volem encetar una nova secció dintre del butlletí de Coses d'Albons. Des de Coses d'Albons agraïm la col·laboració d'en Pere Colomer, la Lluïsa Vert i la Maria Colomer per poder iniciar aquesta nova secció dins el butlletí del poble.

Actualment a Can Genic entenem la casa on viuen en Pere Colomer i la Lluïsa Vert al carrer Doctor Francesc Martí, però Can Genic era el mas que es troba al camí dels Horts (carrer que queda darrera de l'antic local social, actual consultori mèdic)

Per poder-vos explicar sobre a Can Genic hem parlat amb en Pere Colomer, la Lluïsa Vert i la Maria Colomer i ens han fet un esbós del que era viure com a masovers.

Els avantpassats d'ells provenien de Pardines (Ripollès), eren pastors. Segons en Pere li sembla que varen començar a venir a Albons els seus besavis.

Hem de recordar que durant molts anys els pastors dels Ripollès practicaven la transhumància, passaven els mesos d'estiu a la muntanya (Ripollès) i els d'hivern baixaven a la plana, principalment a l'Empordà. A qualsevol poble dels voltants d'Albons actualment trobem gent que originàriament els seus avantpassats eren sortits dels pobles del Ripollès (Pardines, Queralbs, Llanars, Tregurà, Setcases...). Els avantpassats d'en Pere i la Maria també feren el mateix i cada any a l'hivern s'instal·laven a Albons, no sempre a la mateixa casa

Albons nevat el 1963 (foto Família Genic)

Can Genic – (Facebook, Josep Peiris)

No sabem exactament la data que es quedaren definidament a Albons, fent de masovers del mas de Can Genic. En aquest punt fora bo recordar que el contracte de masoveria és aquell que pel qual el propietari d'una finca rústica encarrega a una persona física (masover) l'explotació agrícola de la finca a canvi d'un percentatge en els resultats i que porta annex un dret d'habitació a favor del masover sobre un immoble situat a la finca, també anomenada «masoveria».

El mas de Can Genic era propietat del Sr. Miquel Casamort de Sant Jordi Desvalls i a més de la casa disposava de 84 vessanes de terra.

El tracte en aquest cas consistia que de cada tres parts, dues eren pel masover i una per l'amo. Per part de la propietat contractaven un procurador que era qui controlava que el que es recollia de les terres es fessin les parts pactades i que el masover lliurés la part corresponent a l'amo.

El sistema variava segons de quin producte es tractava, el masover havia de lliurar la part corresponent a la propietat allà on l'hi indicaven.

En Pere Genic explica que moltes vegades va haver d'anar fins a Sant Jordi Desvalls a portar la part del propietari amb el carro.

Per poder treballar la terra s'havien de fer molts de jornals per poder llaurar, sembrar, segar, batre i tota mena de feines lligades amb l'agricultura, és a dir era necessari tenir bestiar de tir (cavalls, eugues, muls, ases), però també moltes mans. Cap als anys 50 del segle

passat varen poder adquirir un tractor que funcionava amb petroli, després ja en vindrien d'altres. A més a més de treballar la terra al mas si criava bestiar boví, porcí i aviram.

A Can Genic les corts del bestiar estaven a la planta baixa (com a moltes cases) i deixant de banda les olors era un sistema central de calefacció als mesos d'hivern.

El graner el tenien al pis superior dels mas, la qual cosa comportava una feina feixuga d'haver de pujar els sacs de gra quan es batia i d'haver-los de tornar baixar quan s'havia d'anar al molí.

Les famílies, per norma general, eren molt extenses. Solien conviure de dos a tres generacions diferents, és a dir: avis, pares i fills, amb la particularitat que a cada generació el nombre de fills era molt nombrós. Pel que fa a Can Genic la generació de la Maria foren 10 germans, un d'ells l'Emili va morir a la batalla de l'Ebre amb 17 anys.

Després va venir l'altra generació nascuda a Can Genic que van ser el germà gran l'Antonio que morí de malaltia molt petit, després en Pere, el seu germà en Miliu i la seva germana Margarita i al final l'última generació dels Colomer nascuda a Can Genic van ser els fills d'en Pere i la Lluïsa, la Ma. Teresa, la gran, en Josep, el mitjà i en Xavi el petit, però d'això fa quasi 50 anys.

Això va coincidir amb deixar el mas (els seus pares encara si van estar un parell anys més) i anar a viure a la casa del carrer Doctor Francesc Martí.

En Pere a més a més de deixar el mas va canviar de feina. Va anar a treballar al ram de la construcció com a camioner, però això ja és una altra història.

El propietari a principis dels anys 70 va posar a la venda el mas que no va ser adquirit per ells. En posterioritat la casa ha estat venuda apart de la terra i s'ha rehabilitat.

Javi Royo és un dissenyador, il·lustrador i "historietista" barcelonès. Però jo crec que és tot un filòsof que ens fa pensar i esbossar un somriure una mica culpable. Ho pots seguir a javiroyo.com, a Instagram i a Facebook. Val la pena.

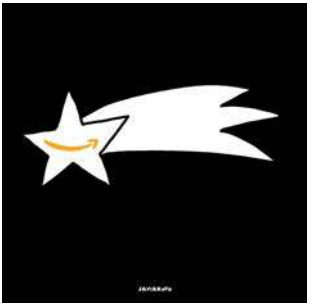

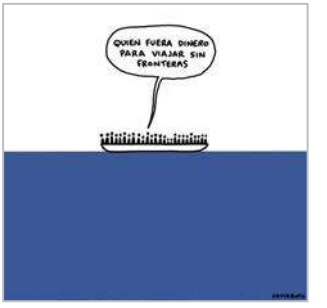

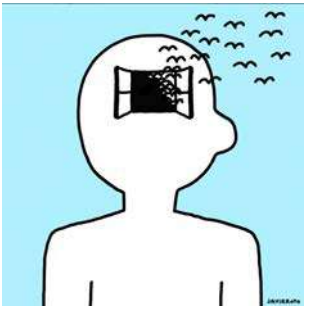

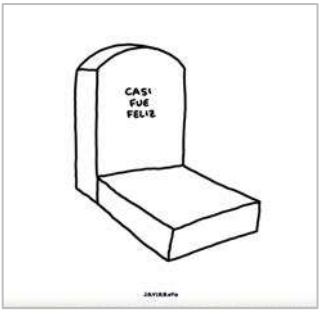

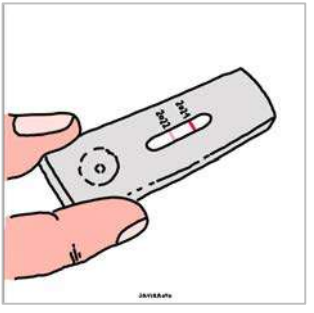

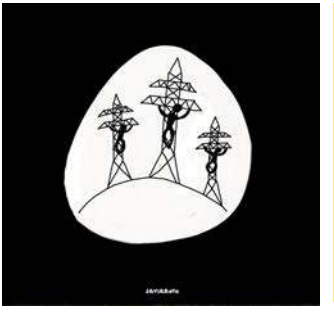

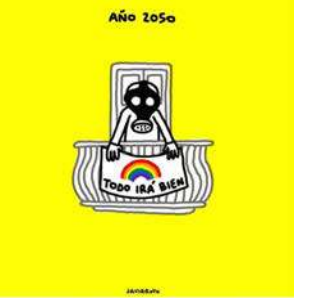

ELS NOSTRES CARRERS

A Josep Peiris li agrada passejar pel poble i fer aquestes fotos tan ben fetes. Ens diu: “Espero el moment que no hi hagi cap cotxe aparcat... a vegades costa”. I a Facebook sempre ens proposa que tractem d'endevinar el nom del carrer. Els endevines?

A l'estiu bon cuinat
i a l'hivern bon estofat.

A l'hivern neblina,
la neu per la veïna.

A l'hivern, bona sopa i vi calent.

A l'hivern, el millor amic
és un bon abric.

Candelera clara,
hivern hi ha encara.

El forner i el ferrer,
mal estiu i bon hivern té.

El sol d'hivern es lleva tard
i va a dormir aviat.

Els divendres d'hivern
són molt bons o molt dolents.

Més tard o més matiner
carnaval dins del febrer.

El cap fred, el ventre net i els peus
calents són els millors elements.

D'any de febrer llarg,
Déu te'n guard.

A darrers de març o a primers d'abril
canta el cucut si és viu.

Boira de març,
aigua segura i la mar moguda.

Abril acabat, hivern passat.

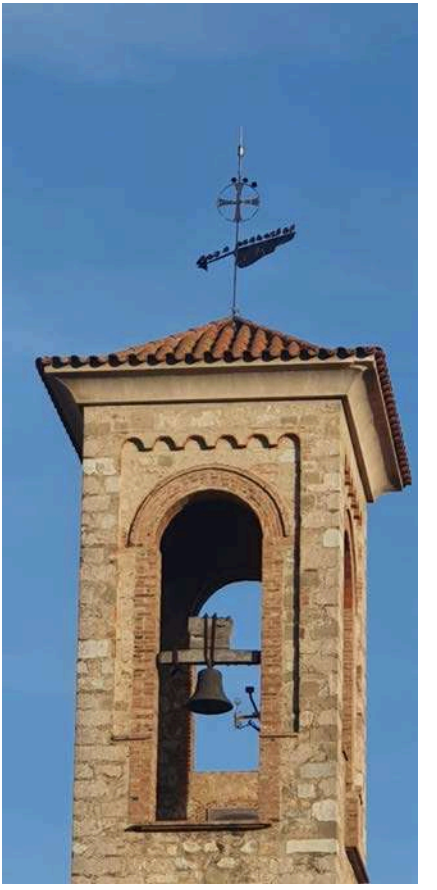

Foto : Josep Peiris

RECEPTES DE LA ROSA DE CAL MORENO

Avui us presentem un ¨platillo¨ una mica diferent. Al menys no amb els ingredients habituals. I un aperitiu o guarnició curiós. A veure si us agraden!

“Platillo” de vedella amb carbassó.

Ingredients:
1kg de llata plana de vedella, farina, oli de fregir, 2 cebes, un got de vi negre, 1 tomàquet, 1 kg de carbassó, unes branquetes de marduix, sal i pebre.
Per la picada: 4 grans d’all, 4 ametlles i unes branques de julivert

Elaboració:
Enfarineu i fregiu els bistecs amb sal i pebre i poca estona. En una cassola amb oli feu el sofregit de la ceba trinxada fins a caramel·litzar. Un cop això i afegim la carn i el got de vi. I ho cobriu d’aigua i deixeu fer la xup-xup. I uns 10 minuts abans d’apagar el foc i afegiu la picada i els carbassons a rodanxes i d’un dit de gruixuts. Que haurem enfarinat i fregit anteriorment. Rectifiqueu de sal i en cinc minuts ja ho tindrem cuit.

Albergínies amb sucre.

Ingredients:
2 albergínies fortes i maques, sal, sucre i farina.

Elaboració:
Tallar les albergínies una mica gruixudes. Espolsar-hi una mica de sal i deixar-les suar 10 minuts. Eixugar-les, enfarinar-les i fregir-les en abundant oli calent.
Escórrer bé l l’oli i ben espolsar amb sucre. I si us agrada salt podeu substituir el sucre per all i julivert.

Ajuntament d'Albons

Telèfon: [illegible]
Horari d[illegible] de
09:00 a [illegible]

Atenció presencial limitada als dimarts i dijous
de 10 a 13h
Imprescindible demanar cita prèvia

Correus:

De dilluns a divendres de 09:00 a 09:30h

Dispensari mèdic: de dilluns a dimecres de 11:30 a 14:00 h i divendres de 08:00 a 11:00h
Per demanar hora podeu trucar a l'horari indicat al 972 765 085 o de 08:00 a 20:00h al CAP de l'Escala: 972 776 060

Farmàcies

Albons: 972 765 106
Bellcaire: 972 788 471
Verges: 972 780 034

Hospitals

Hospital de Figueres: 972 501 400
Hospital Josep Trueta: 972 940 200

Transport

RENFE: 902 320 320
SARFA: 902 302 025

Serveis Especials Generalitat

Emergències: 112
Violència de Gènere: 016
Bombers: 112
CatSalut: 061
Gencat.cat: 012
Ajuda a nens i adolescents: 900 202 010

Dimarts 1 de març de 2022

ARROSSADA DE CARNAVAL

ALBONS

Hora prevista de sortida dels perols: 13:00 h.
Es demana als assistents respectin les normes de seguretat i higiene

Ajuntament d'Albons

Amb la col·laboració del grup d'arrossaires d'Albons i del jovent del poble

Diputació de Girona